

HALASI ZOLTÁN

Orákulum 1-2.

A MISZTÉRIUMOK VILLÁJA, POMPEJI

Szilénosz:

*„Apád az anyját vette el anyádban,
anyád fiútestvért akart apádban;
anyádnak fáj, apád meg kevesellte.*

*Anyád halott nővérét látja benned,
boldog hogy feltámaszthat, eltemethet,
apád a tűrhetetlen vetélytársat.*

*És jönnek fiúk, lányok váltakozva,
apák és anyák variációi,
a tévedések szomorújátéka.*

*Mindenki dob valakinek kis aprót
az ösztön sötét aluljárójában
a földre tett, nyitott hegedűtokba.*

*Hol az Akácós út, hol a Chaconne szól,
hol rajtad játsszák, hol te vagy a koldus,
hol úgy díjazod, hogy oda se nézel.*

*Hol leköpdösnek, hol leszerződtenek,
a mutatóvány keres itt mutatóványost,
helyek cserére, cél utakra vágyik.*

*Nézz a tükörbe, amit nekik tartasz:
nem te vagy, akit árvaházba adtak,
nem téged csodálnak a hódolóid.*

*Anyádat vette el az első férjed,
apádnak szólt a barátnői részvét:
neked felemás arcot, szellemképest*

*kínált a zöldbínáros ösztönélet.
A korong forog, most te táplálsz
gidát, holnap te viseled a bőrét.*

*Sosem tudod, a szexus kosarából
mikor mered elő, mintha belőled,
nagyanyád vágyának teljesítője,*

*és barlang falán, mikor ver visszhangot
szerelmed fülében, ismétléskényszer,
dermesztő sikolyod, a megerőszakolté.”*

Aidosz:

*„Szaturnusz-Vénusz szembenállás,
egy leánygyermek a nyolcadik házban:
a rettenetből jössz, ne lássa senki.*

*Te mint menekülők leszármazottja,
saját maguk elől menekülőké:
húzd meg a barázdát és vesd be maggal.*

*Nincs határ mögöttük, nincs tér előtted,
árnyékukat, árnyékodat felélik:
töltsd meg a tömlőd képes dajkatejjel.*

*Nem ismerik a nyelvi együttálást,
a szavak örömét a dolgokéval:
te csak meríts a legszemélyesebből.*

*Ha ők a létezésen innen állnak,
mintha megúszhatnák a létezésük:
a létezés fogalmát is felejtse el.*

*Ejtsd el, hogy vagy, hogy bárkiként lehetnél,
egy vagy az ismeretlen elemekből,
add át magad a nyers keletkezésnek.*

*A rettenetből jössz, valaki látja,
valaki leoldja rólad a semmit,
és bebújtat egy másik rettenetbe.”*